

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ความหลากหลายทางชีวภาพมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีพของมนุษย์และต่อสิ่งแวดล้อมทั้งในด้านปัจจัยในการดำรงชีวิตและความสำคัญในระบบนิเวศความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่เกย์ตรส่วนใหญ่ต่อกันอยู่ในสภาวะถูกคุกคามอย่างหนัก การปกป้องรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่เกย์ตรให้กลับคืนมาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชน และชุมชนนั้นต้องมีแผนในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ที่สามารถนำไปปฏิบัติให้เห็นผลได้

การศึกษาความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต จึงเป็นสิ่งที่ควรดำเนินการอย่างเร่งด่วน เนื่องจากปัจจุบันกำลังถูกคุกคามจากกิจกรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความหลากหลายของชนิดพันธุ์นก เนื่องจากนกเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญ มีประโยชน์ในด้านประดับความงามตามธรรมชาติ คุณค่าทางด้านจิตใจ และคุณค่าทางด้านนันทนาการ นกหลายชนิดซึ่งกำจัดแมลง ตัวหนอน และศัตรูพืช บางชนิดซึ่งผสมเกสรดอกไม้ และกระจายเมล็ดพันธุ์พืช (โอกาส ขอบเขตต์, 2539) นอกจากนี้กแต่ละชนิดจะมีการปรับตัวให้สามารถดำรงชีวิต ได้ในพื้นที่และสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน ถ้าที่อยู่อาศัยของนกจะเป็นตัวบ่งชี้สภาพพื้นที่และสิ่งแวดล้อม เช่นหากมีจำนวนและชนิดนกมากแสดงว่าคุณภาพสิ่งแวดล้อมดี (ทวี หนูทอง, 2526 จ้างอิงใน โภเศร รัตนะ, 2543) การศึกษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์นกในสภาพธรรมชาติ จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษาทางนิเวศของถิ่นที่อยู่อาศัย และการจัดการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

นกมีความหลากหลายชนิดพันธุ์มีจำนวนประชากรสภาพถิ่นอาศัยและพฤติกรรมการดำรงชีวิตต่างๆกันเป็นได้ทั้งพوانกประจำถิ่น (residents) ที่มีการกระจายตัวในแหล่งอาศัยหากินประจำตามสภาพท้องถิ่นและเป็นพوانกอพยพเขยถิ่น (migrants) และมีการเปลี่ยนแปลงแหล่งอาศัยหากินไปตามฤดูกาลและอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นฝูงขนาดใหญ่ในแหล่งเดียวกันมีบทบาทหน้าที่ทางนิเวศ (ecological niches) ในทุกระดับของผู้บริโภคในโซ่ออาหาร (food chain) ทั้งกลุ่มนกกินพืช กลุ่มนกกินเนื้อ กลุ่มนกกินห้ำหัวทั้งเนื้อสัตว์วนกมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพืชและสภาพสังคมพืช ซึ่งเป็นดัชนีบ่งชี้สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศนี้เป็นผลให้มีความอ่อนไหว (sensitivity) ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมพืช ได้เด่นชัดและรวดเร็วแต่ก็มีความสามารถในการปรับตัว (adaptability) ต่อสภาพสังคมพืชที่เปลี่ยนแปลงไปได้ดี เช่นกันประกอบกับนกส่วนใหญ่เป็นพากหา กินตอนกลางวัน (diurnal feeders) มีพฤติกรรมชอบแสดงตัวและส่งเสียงร้องในการสื่อสารระหว่าง

กันทำให้สามารถศึกษาจากการพนเป็นตัวและได้ยินเสียงร้องโดยตรง (direct survey) ได้สะคอกนก จึงมีคุณสมบัติเป็นดัชนีชี้วัดการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศได้เด่นชัดกว่าสัตว์จำพวกอื่น โดยเฉพาะชนิดพันธุ์นกเด่น (dominant birds) ที่ปรากฏในสังคมถิ่นอาศัยนั้นๆ นำมาใช้เป็นตัวชี้วัดสภาพแวดล้อมและการพื้นฟูเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของระบบนิเวศได้ดีที่สุด

พื้นที่การเกยตระเป็นพื้นที่สำคัญของมนุษย์และเป็นแหล่งที่มีทรัพยากรสัตว์นักและสัตว์น้ำ และยังเป็นแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ สำหรับพื้นที่ อ.สิงหนคร พบว่า มีการทำนาข้าวและพืชไร่ สวนผสมในบริเวณนี้ จึงเป็นแหล่งอาหารของนกเป็นจำนวนมาก ดังนั้นพื้นที่เหล่านี้จัดว่าเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกนานาชนิด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษานกไม่ว่าจะเป็นนกประจำถิ่นหรือนกอพยพมาจากถิ่นอื่นที่เข้ามาใช้ประโยชน์พื้นที่เกยตระและได้ข้อมูลเหล่านี้ในการวางแผนทางในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากนก โดยจะศึกษาถึงความหลากหลายของชนิดพันธุ์นกและ ความสัมพันธ์ของนกต่อพื้นที่เกยตระในฤดูกาลอพยพ ศึกษาข้อดีและข้อเสียของนกต่อพื้นที่เกยตระ ในช่วงฤดูกาลอพยพและเพื่อหาแนวทางในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพของนกอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับวิถีชุมชน โดยการเก็บข้อมูลจากชุมชน เจ้าของพื้นที่ ประกอบการวางแผนในการอนุรักษ์ ในการศึกษารั้งนี้เป็นประโยชน์คือ ได้รู้จักรูปแบบชาติมาก ยิ่งขึ้นและได้รับความรู้เกี่ยวกับนกและยังได้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียของนก นอกจากนี้ยังทราบถึง ปัญหาของประชาชนที่ทำการเกยตระอีกด้วย ดังนั้นการศึกษาถึงความหลากหลายของชนิดพันธุ์นก และความสัมพันธ์ของนกต่อพื้นที่เกยตระในฤดูกาลอพยพ จึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในการวางแผนการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพของนกอย่างยั่งยืนและเป็นประโยชน์ในการศึกษารั้งต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์นกในพื้นที่เกยตระช่วงฤดูกาลอพยพ
2. เพื่อศึกษาข้อดีและข้อเสียของนกต่อพื้นที่เกยตระในช่วงฤดูกาลอพยพ
3. เพื่อหาแนวทางในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพของนกอย่างยั่งยืนสอดคล้องกับวิถีชุมชน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความหลากหลายของชนิดพันธุ์นกในพื้นที่เกยตระช่วงฤดูกาลอพยพ
2. ทราบถึงข้อดีและข้อเสียของนกต่อพื้นที่เกยตระในช่วงฤดูกาลอพยพ
3. ทราบถึงแนวทางในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพของนกอย่างยั่งยืนสอดคล้องกับวิถีชุมชน